Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Tredje Afdeling)

11. juli 2013 *

»Fortolkning af en dom — afvisning«

I sag C-496/09 INT,

angående en anmodning om fortolkning af dommen af 17. november 2011, Kommissionen mod Italien (sag C-496/09), fremsat den 14. februar 2013, i henhold til artikel 43 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 158 i Domstolens procesreglement,

Den Italienske Republik,

den anden part i sagen:

Europa-Kommissionen,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af Domstolens vicepræsident, K. Lenaerts, som fungerende formand for Tredje Afdeling, og dommerne T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis og D. Šváby (refererende dommer),

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: A. Calot Escobar,

og efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 14. februar 2013 har Den Italienske Republik fremsat en anmodning om fortolkning af præmis 52, 55 og 68 samt domskonklusionens punkt 2 i dom af 17. november 2011, Kommissionen mod Italien (sag C-496/09, Sml. I, s. 11483, herefter »den dom, der anmodes om en fortolkning af«).

* Processprog: italiensk.

2 Den Italienske Republik har anmodet Domstolen om at fortolke:

— udtrykket »beløb, der endnu ikke er tilbagesøgt på datoen for afsigelsen af denne dom« i præmis 52, 55 og 68 samt domskonklusionens punkt 2, således at det vedrører de beløb, der endnu ikke er tilbagesøgt på det tidspunkt under sagen, hvor bevisførelsen er afsluttet, dvs. på det tidspunkt, hvor den proceduremæssige faktiske situation, på grundlag af hvilken Domstolen afgjorde tvisten, er fastslagt, og

— udtrykket »der endnu ikke er blevet tilbagesøgt, eller som ikke er dokumenteret efter udløbet af den pågældende periode« i samme doms præmis 52, 55, og 68 samt domskonklusionens punkt 2, således at Europa-Kommissionen i forbindelse med den halvårlige vurdering af de fremskridt, Den Italienske Republik har gjort med hensyn til tilbagesøgningen af den omhandlede støtte, pålægges at tage hensyn ikke blot til de dokumenter vedrørende dette halvår, som Kommissionen fik kendskab til inden udløbet af dette halvår, men til samtlige dokumenter vedrørende referencehalvåret.

Den dom, der anmodes om en fortolkning af

3 Med den dom, der anmodes om en fortolkning, fastslog Domstolen:

»1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens beslutning 2000/128/EF af 11. maj 1999 om Italiens støtteordning for foranstaltninger til fordel for beskæftigelsen [(EFT 2000 L 42, s. 1)] og artikel 228, stk. 1, EF, idet den ikke på tidspunktet for udløbet af den frist, som er fastsat i den begrundede udtalelse, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 228 EF fremsatte den 1. februar 2008, har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af dommen af 1. april 2004 i sagen Kommissionen mod Italien (sag C-99/02[, Sml. I, s. 3353]) vedrørende tilbagesøgning hos modtagerne af den støtte, som i medfør af nævnte beslutning blev erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

2) Den Italienske Republik skal til Europa-Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter« betale en tvangsbøde på et beløb, der svarer til at multiplicere grundbeløbet på 30 mio. EUR med procentdelen af den ulovlige uforenelige støtte, der endnu ikke er blevet tilbagesøgt, eller som ikke er dokumenteret efter udløbet af den pågældende periode, beregnet i forhold til samtlige de beløb, der endnu ikke er tilbagesøgt på datoen for afsigelsen af denne dom, og dette pr. halvårs forsinkelse med iværksættelsen af foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dommen af 1. april 2004 i sagen Kommissionen mod Italien (sag C-99/02), regnet fra afsigelsen af denne dom og indtil opfyldelsen af dommen af 1. april 2004.

3) Den Italienske Republik skal til Europa-Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter« betale et fast beløb på 30 mio. EUR.

[…]«

Parternes indlæg

4 Den Italienske Republik har for det første gjort gældende, at fortolkningen af udtrykket »på datoen for afsigelsen af denne dom« som omhandlende situationen den 17. november 2011 – datoen for afsigelsen af den dom, der anmodes om en fortolkning af – og ikke situationen forud for datoen for afslutningen af procedurens oplysningsfase, udsætter den for urimelige konsekvenser, idet den bøde, den blev pålagt, herved skærpes. Denne fortolkning er ligeledes i strid med logikken med tvangsbøder i

artikel 228, stk. 2, EF, eftersom tvangsbødens størrelse dermed ville bero på en omstændighed, der falder uden for denne medlemsstats kontrol, og eftersom den afkobler den fra den situation, som Domstolen tager i betragtning ved fastsættelsen af bødens størrelse.

5 Den Italienske Republik har for det andet gjort gældende, at fortolkningen af udtrykket »der endnu ikke er blevet tilbagesøgt, eller som ikke er dokumenteret efter udløbet af den pågældende periode«, således at det udelukker, at beviselementer, som denne medlemsstat har fremlagt efter udløbet af det omhandlede halvår, kan tages i betragtning af Kommissionen med henblik på at fastlægge tvangsbøden herfor, ikke alene ikke er nødvendigt for at sikre opfyldelsen af dommen i sagen Kommissionen mod Italien, men ligeledes er i strid med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, TEU.

6 Kommissionen er af den opfattelse, at den anmodning om en fortolkning, som Den Italienske Republik har fremsat, skal afvises, eftersom der ikke er nogen vanskeligheder forbundet med betydningen og rækkevidden af den dom, der anmodes om en fortolkning af, og eftersom anmodningen i det væsentlige tilsigter at rejse tvivl om det klare indhold af denne dom og således at ændre dens rækkevidde til fordel for Den Italienske Republik.

Om anmodningen

7 Artikel 158, stk. 1, i Domstolens procesreglement bestemmer, at i medfør af artikel 43 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol tilkommer det Domstolen efter anmodning fra en part eller en EU-institution, der godtgør at have en interesse heri, at fortolke en dom eller kendelse, hvis der opstår vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkeviden af denne.

8 Det bemærkes, at ifølge Domstolens praksis skal en anmodning om fortolkning for at kunne antages til realitetsbehandling vedrøre domskonklusionen og de væsentligste præmisser i den pågældende dom og tage sigte på at fjerne en uklarhed eller tvetydighed, som eventuelt berører selve dommens betydning og rækkevidde, i den udstrækning den skulle afgøre det bestemte tilfælde, som var forelagt. En anmodning om fortolkning af en dom kan således ikke antages til realitetsbehandling, såfremt den vedrører spørgsmål, der ikke er afgjort i den pågældende dom (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 20.4.2010, sag C-114/08 P(R)-INT, Pellegrini mod Kommissionen, præmis 6 og den deri nævnte retspraksis).

9 Hvad angår det første punkt i den foreliggende anmodning må det konstateres, at domskonklusionen i den dom, der anmodes om en fortolkning af, i henhold til begrundelsen i præmis 52, 55 og 68, udtrykkeligt angiver datoen for dommens afsigelse som referencetidspunkt for fastsættelsen af det samlede støttebeløb, der endnu ikke er blevet tilbagesøgt, hvilket beløb skal tjene som grundlag for den degressive tvangsbøde, der er pålagt denne medlemsstat.

10 Hvad angår det andet punkt i denne anmodning er det ubestridt, at en ren ordlydsfortolkning af konklusionen i den dom, der er anmodet om en fortolkning af, kan danne grundlag for, at Kommissionen med henblik på beregningen af den procentdel af støtten, der skal anses for ikke at være blevet tilbagesøgt ved udgangen af et bestemt halvår, kun tager hensyn til dokumentbeviser, den har modtaget inden udløbet af den pågældende periode.

11 I denne forbindelse er det tilstrækkeligt at fastslå, at Den Italienske Republik med disse to punkter i sin anmodning tilsigter at rejse tvivl om følgerne af en sådan ren ordlydsfortolkning af konklusionen i den dom, der er anmodet om en fortolkning af. En sådan adfærd kan imidlertid hverken forenes med artikel 43 i statutten for Domstolen og procesreglementets artikel 158, stk. 1, eller med retskraften af Domstolens domme.

12 Eftersom anmodningen ikke er baseret på vanskeligheder, der vedrører betydningen og rækkevidden af den dom, der er anmodet om en fortolkning af, skal den afvises.

Sagens omkostninger

13 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

1) Anmodningen om fortolkning afvises.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Underskrifter